

Sportvisserij Limburg

Jaarverslag 2011

sportvisserij

Limburg

Inhoudsopgave

Voorwoord

1. De federatie

Bestuurszaken
Gedecoreerden
Algemene Ledenvergadering
Arbitragecommissie
Aantallen leden en Maasplassenvergunning

2. Federatieve projecten

Jeugd
Controle en handhaving Visserijwet

3. Wedstrijden

Informatief jaarverslag Projectgroep Wedstrijden

4. Adviezen en begeleiding

Aalscholvers weren met gaaskooien
Uitzet kweekvis
Meervalonderzoek in de Limburgse Maas
Vissen in de Venlose viswateren
Dikkop-elritts met een vervelende bacterie
Vergunning waterkrachtcentrale Borgharen nietig verklaard

5. Personalía, werkgroepen en projectgroepen

Voorwoord

Het jaar 2011 kenmerkte zich in velerlei opzichten als een moeilijk jaar.

Geen aanvulling van het benodigde aantal bestuursleden, waardoor de in het beleidsplan 2011-2015 vastgestelde portefeuilles niet naar tevredenheid konden worden ingevuld. Vooral de portefeuille publiciteit en voorlichting, toehoeven van de belangrijkste portefeuilles binnen het beleidsplan, kreeg weinig aandacht. Er werden wel wat actiepunten uit het vastgestelde Communicatiebeleidsplan opgepakt, maar zeker niet voldoende om de federatie en de totale sportvisserij in Limburg van de noodzakelijke aandacht te voorzien. De komende jaren zal de focus op deze portefeuille gericht dienen te worden.

De overige portefeuilles uit het nieuw vastgestelde Beleidsplan konden grotendeels wel voortvarend worden opgepakt. Alleen de personele inzet voor het onderdeel jeugd bleef door allerlei omstandigheden onder de maat. Uit de vele te ontplooien activiteiten op jeugdgebied werd een prioriteitenlijst opgemaakt, zodat voor de toekomst in ieder geval de belangrijkste zaken doorgang kunnen vinden.

Maar er is ook hard gewerkt om zaken voor elkaar te krijgen en met succes.

Een nieuw Huishoudelijk Reglement werd vastgesteld, er werd onderhandeld over vrijkomende visrechten op de Maas, er werd een regeling goedgekeurd om verenigingen te helpen bij de verbetering van sportvisserijmogelijkheden in hun gebied, er werden besprekingen gevoerd met de natuurbeheerders in Limburg om de hengelsportmogelijkheden aan de Maasplassen te verbeteren, de voorgenomen bouw van waterkrachtcentrales vroeg de nodige aandacht, kortom een positieve afronding van zaken behoorde ook tot het jaar 2011.

En misschien moeten we af en toe ook wat geduld hebben. Niet alles loopt zo snel en soepel als we ons dat voorstellen. We hadden ook gedacht dat de werkzaamheden aan het Lateraalkanaal Linne-Buggenum al in 2010 werden afgerond. Helaas, door vertraging in de uitvoering van de werkzaamheden moest het geplande N.K. voor 2011 worden afgezegd. Maar in 2012 kunnen we er weer terecht

en als de oevers van het kanaal, met gezamenlijke hulp worden schoon gehouden dan beschikken we over een wedstrijdwater van nationale allure. Laten we hier zuinig op zijn.

Tot slot van dit korte voorwoord mag ik eenieder bedanken, die op welke wijze en waar ook in de organisatie zijn/haar bijdrage heeft geleverd om de federatie en de aangesloten verenigingen te ondersteunen.

André Reumkens
(secretaris)

1. De federatie

Bestuurszaken

In het verslagjaar werden een groot aantal zaken met succes opgepakt, maar de eerlijkheid gebied te zeggen dat er ook een aantal niet of slechts ten dele zijn afgerond.

Debet hieraan is nog steeds de geringe bestuurskracht aangezien in 2011 geen nieuwe bestuursleden konden worden geworven.

In 2011 trad voorzitter Hans Logtens af, terwijl Piet Hanssen wegens ziekte zijn bestuurslidmaatschap en het daaraan gekoppelde penningmeesterschap moest beëindigen. Thijs Killaars trad af als secretaris en nam het vice-voorzitterschap voor zijn rekening. Voorts werden de zittende bestuursleden André Reumkens en Gerard Heijthuisen respectievelijk benoemd tot secretaris en penningmeester.

Met het zittende bestuurslid Dieter Breuer bleef het aantal bestuursleden steken op een totaal aantal van 4, waarmee het beoogde en noodzakelijke aantal van 7 bij lange na niet werd gehaald.

Het was schipperen geblazen om de beleidsvelden in het goedgekeurde beleidsplan 2011-2015 van de nodige aandacht te voorzien. Er werd in veel gevallen een extra beroep gedaan op de zittende bestuursleden, hetgeen ook meerwerk voor de kantoormedewerkers met zich mee bracht.

Een aantal zaken werd definitief afgeblazen. Een voorbeeld hiervan was de traditionele regioavond, die in het najaar op een 3-tal locaties plaats zou vinden. Avonden die bedoeld zijn om de band met de verenigingen te verstevigen en met elkaar te overleggen omtrent specifieke regionale zaken, die vaak in het grote geheel niet de noodzakelijke aandacht verkrijgen.

Daarvoor in de plaats werd veel aandacht geschonken aan het voortraject voor het verbeteren van de toegankelijkheid van onze wateren, de controle op en aan de wateren en het voortraject voor het optimaliseren van de Maasplassen.

De samenwerking met Sportvisserij Nederland verliep naar volle tevredenheid. Zo werd hulp geboden bij de organisatie van cursussen en bijeenkomsten omtrent

diverse onderwerpen, waaronder de problematiek rond de voorgenomen bouw van waterkrachtcentrales, het aalscholverproject en de aankoop van pootvis.

Kortom aan het eind van het verslagjaar mag toch worden geconcludeerd, dat ondanks de geringe bestuurskracht een groot aantal zaken de noodzakelijke aandacht hebben gekregen.

De personele bezetting van het kantoor wisselde in het verslagjaar. Zo nam Lianne Vergoossen-Cox op eigen verzoek ontslag. Haar plaats werd eerst als uitzendkracht en daarna middels een tijdelijk contract opgevuld door Jolanda Coolen.

De kantoormedewerkers ondersteunden de opgestarte projecten, met als belangrijkste zaken het aalscholverproject, het Maasplassenproject en de totale wedstrijdcyclus.

Het in 2010 vastgestelde decoratiebeleid is praktisch niet meer weg te denken in de organisatie. De verenigingsbesturen hanteren een vaste richtlijn bij het aanvragen van een decoratie, waardoor het decoratiecollege een weloverwogen afweging kan maken welke soort speld aan de te decoreren persoon kan worden toegekend.

Deze regeling behoeft thans geen inperking c.q. uitbreiding, zodat op de ingeslagen weg wordt voortgegaan.

In het jaar 2011 werden de navolgende decoraties verstrekt:

Brons

Maart 2011, dhr. L. Achten,

HSV De Vriendenkring, Velden

April 2011, dhr. H. Jacobs,

HSV St. Petrus, Venlo

November 2011, dhr. H. Timmermans,

HSV Gemeente Venlo

Zilver

Maart 2011: dhr. L. VandenHove,

HSV St. Petrus, Epen

April 2011: dhr. E. Sevenich,

HSV Ons Genoegen, Roermond

September 2011: dhr. J. Ermens,

HSV St. Petrus, Leeuwen

November 2011: dhr. H. van de Borst,

HSV St. Joris, Beesel

Goud

Mei 2011: federatiebestuurslid dhr. T. Killaars
(tijdens Algemene Vergadering d.d. 27 mei 2011)

Algemene Ledenvergadering

De Algemene Ledenvergadering van Sportvisserij Limburg vond plaats op vrijdag 27 mei in De Postkoets te Horn. Tijdens de vergadering kwamen naast het gebruikelijke stramien zoals onder andere de financiële zaken van de federatie ook het beleidsplan, het Huishoudelijk Reglement, het Reglement Arbitragecommissie en de Regeling renteloze lening voor verbetering sportvisserijmogelijkheden aan de orde. De vergadering werd door vertegenwoordigers van 29 verenigingen bezocht.

Arbitragecommissie

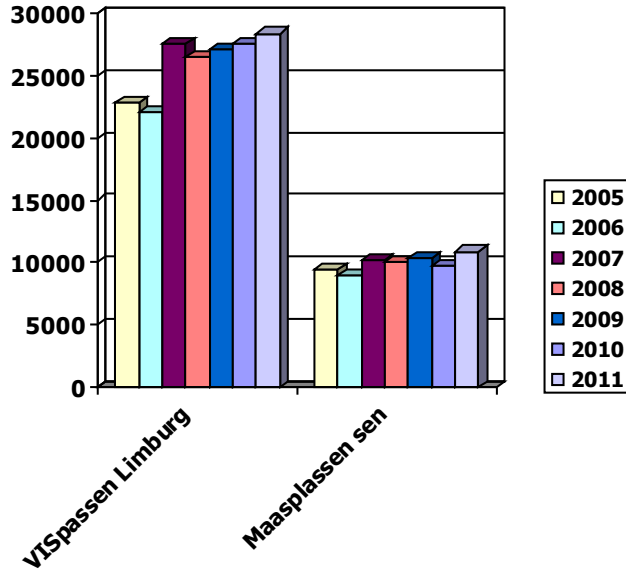
De jaarlijkse bijeenkomst van de Arbitragecommissie vond plaats op vrijdag 14 oktober.

De heren Cox, Haas, Jörissen en Smeets, alsmede het bestuur van de federatie brachten in de middaguren een bezoek aan Maascentrum De Wissen aan de oever van de Oude Maas. In het bezoekerscentrum aldaar is door een gids diverse interessante informatie over onder andere de Grensmaas gegeven, aangevuld door een toelichting van de heer Jörissen. Tijdens een aansluitend diner passeerden heden en verleden de revue en werd reeds enthousiast vooruitgeblikt op het visseizoen van 2012. De heren Breuer en Lammers waren op deze dag helaas verhinderd.

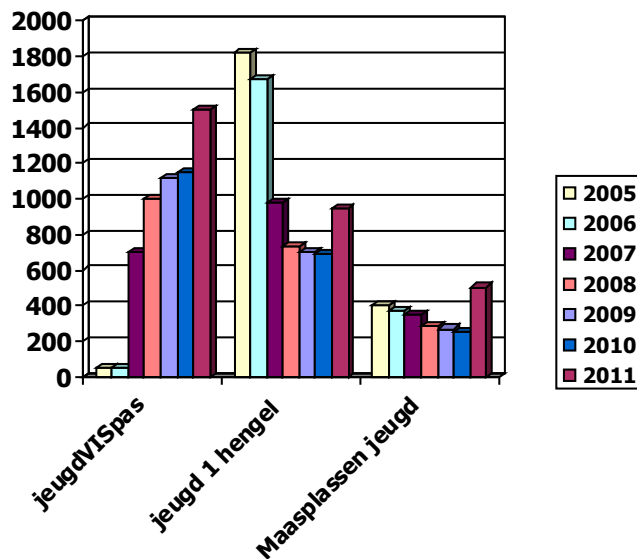
Aantallen leden en Maasplassenvergunning

Senioren:

	VISpas	JeugdVISpas	Limburg jeugd	Maaspl. Sen.	Maaspl. Jeugd
2005	22.900	55	1.820	9.395	400
2006	22.125	50	1.675	8.995	375
2007	27.600	700	980	10.220	350
2008	26.550	1.000	735	10.070	285
2009	27.175	1.120	705	10.320	270
2010	27.515	1.145	690	9.785	255
2011	28.404	1.499	947	10.888	504

Jeugd:

2. Federatieve projecten

Jeugd

In december 2010 is een avond georganiseerd om de behoefte te peilen bij verenigingen of er interesse bestond om jeugdleiders en vismeesters op te leiden ten behoeve van jeugdwerk binnen de verenigingen en Sportvisserij Limburg. Dit bleek inderdaad het geval te zijn en er gaven zich deze avond veel mensen op om deel te nemen aan een van de cursussen. Echter door het wegvallen van een medewerkster op het bureau van Sportvisserij Limburg en drukke externe werkzaamheden van de bestuurder met de portefeuille jeugd is er pas na de zomervakantie de mogelijkheid geweest om een en ander op te pakken. Echter nu bleek, nadat er een mail op de website van Sportvisserij Limburg is geplaatst, dat er geen interesse meer bestond bij betreffende personen. Het websiteartikel is meer dan 350 keer gelezen, er was echter slechts één telefonische reactie. In 2012 trachten we dit opnieuw op te pakken, echter gezien de personele bezetting van het bestuur en de hoeveelheid arbeid die hiermee gepaard gaat, heeft dit op dit moment een lagere urgentie.

Aangezien er slechts 1 vismeester in de provincie actief is, lijkt het niet realistisch om aan de vraag van de scholen om een visles te organiseren te voldoen. We zullen met zijn allen de handen uit de mouwen moeten steken om jeugd warm te krijgen voor onze sport, zodat er ook in de toekomst voldoende aanwas van leden zal zijn.

Binnen onze verenigingen zitten enorme verschillen in aantallen jeugdleden die erg variëren van gebied tot gebied. In het midden van onze provincie zijn verenigingen die wel 100 jeugdleden hebben, in de voormalige Oostelijke Mijnstreek en bij verenigingen langs het Julianakanaal hebben verenigingen zeer veel moeite om jeugdleden te binden.

Om de huidige jeugdactiviteiten binnen Sportvisserij Limburg te continueren, is er voldoende geld gereserveerd voor projecten met jeugd binnen de verenigingen, dat beschikbaar gesteld wordt door Sportvisserij Limburg en Sportvisserij Nederland in de vorm van materiaal zoals hengels en toebehoren en folders voor alle benodigde activiteiten. Dit geldt vooral voor activiteiten als jeugdbegeleider, viscoach en vismeester. De verenigingen zullen actief moeten onderzoeken of ze hieraan mee willen doen en vervolgens dienen ze initiatief te nemen om vrijwilligers warm te krijgen om de genoemde cursussen te volgen.

Sportvisserij Nederland organiseerde in het najaar een dag met jeugdwerkers van alle federaties om onder andere te bekijken of het mogelijk was voor alle jeugdleden binnen een bepaalde leeftijdsgroep eenzelfde contributie vast te stellen bij alle Nederlandse verenigingen. Echter de verschillen in contributie waren dermate groot dat dit voorstel geen draagkracht kreeg.

In Midden-Limburg zijn in 2011 voorbereidingen uitgewerkt om in 2012 een project te starten waaraan diverse hengelsportverenigingen zullen meedoen om het niveau van de jeugdige wedstrijdvisseren verder te verhogen. Het is de bedoeling om deze competitieve jeugdwedstrijden waarbij elke visser een begeleider heeft daarna uit te bouwen van regionaal naar provinciaal. Sportvisserij Limburg zal dit initiatief waar nodig financieel ondersteunen.

Limburgcup

De Limburgcup voor de jeugd vond plaats op zaterdag, 21 mei 2011 aan het Wanssums Ven, in beheer bij HSV 't Alvertje te Oostrum. De vereniging beschikt over een prachtige accommodatie, in feite een stukje natuur waar de hengelsport in alle rust aan verschillende vijvers kan worden beoefend. Het werd dan ook een zeer gezellige dag voor alle deelnemers en hun begeleiders.

Elke deelnemer, ongeacht de klassering, ging met een prijs naar huis.

Een bedankje aan de organiserende vereniging voor de voortreffelijke organisatie van deze dag. Een dergelijke organisatie zou meer verenigingen met jeugdleden naar deze wedstrijd moeten trekken. Hier ligt nog een taak voor de Projectgroep Wedstrijden om deze verenigingen verder te stimuleren tot deelname. Het zal de hengelsport ten goede komen.

Er werd gevist in twee categorieën. De A-Categorie, jeugd van 13 t/m 18 jaar, viste op vijver 2 en daar

werd met 2131 gram Dusty van Rhee (16 jaar) van HSV De Maashoek uit Steyl eerste en hij kreeg bij de prijsuitreiking naast de beker voor de eerste plaats ook de Wisselbeker A-Categorie uitgereikt. Tweede met 1854 gram werd Remco Boonen (16 jaar) van HSV De Stuwkanter uit Belfeld en derde werd met 1698 gram Niels Bos (14 jaar) van HSV De Maashoek uit Steyl.

Bij de B-Categorie, jeugd t/m 12 jaar, werd eerste met 5582 gram Patrick Gommans (11 jaar) van HSV Willem Barendsz uit Lottum. Tweede werd met 4104 gram ark Oelbracht (12 jaar) van HSV Heksenberg uit Heerlen en derde werd met 3414 gram Dylan Kleuskens (11 jaar) van HSV De Put uit America. Bij de prijsuitreiking kreeg Patrick Gommans naast de beker voor zijn eerste plaats ook de wisselbeker B-Categorie uitgereikt. Bij de allerjongsten werd met 1702 gram Daan van Wylick (8 jaar) van HSV De Karper uit Lomm de trotse eigenaar van de wisselbeker C-Categorie.

Uitslag A-categorie

1. Dusty van Rhee *HSV De Maashoek, Steijl*
2. Remco Boonen *HSV De Stuwkanter, Belfeld*
3. Niels Bos *HSV De Maashoek, Steijl*

Uitslag B-categorie

1. Patrick Gommans *HSV Willem Barendsz, Lottum*
2. Mark Oelbracht *HSV Heksenberg, Heerlen*
3. Dylan Kleuskens *HSV De Put, America*

Controle en handhaving Visserijwet

De Provincie Limburg heeft in juli 2006 de Groene Brigade ingesteld, een groep handhavers met volledige opsporingsbevoegdheid voor het buitengebied. De brigade opereert in de gehele Provincie Limburg en bestaat momenteel uit zes mensen, die zijn gespecialiseerd in het toezicht op en de opsporing in het kader van de Flora- en faunawet en Visserijwet. Het grote voordeel van de Groene brigade is dat de opsporingsambtenaren vooral in de avond en weekenduren flexibeler kunnen worden ingezet. De Groene Brigade heeft daarnaast de beschikking over een surveillanceboot, zodat zowel vanaf het land alsook vanaf het water een actie kan worden opgezet. Via het meldingsnummer op de vuilwaterpas die iedere VISpashouder heeft ontvangen, is de Groene Brigade goed bereikbaar. Dat wil echter niet zeggen dat ze altijd inzetbaar is.

De afgelopen vijf jaar heeft de Groene Brigade veel ervaring opgedaan bij de handhaving op de Visserijwet. Wat hen die periode is opgevallen, is dat de eerste jaren veel overtredingen werden geconstateerd op het niet voorhanden hebben van de juiste vergunningen en dat dit de laatste tijd minder het geval is. Ook Oost-Europese sportvissers hebben de juiste visdocumenten, maar handelen nog altijd vaak op de grens van het toelaatbare. Dat deze buitenlandse sportvissers zich in het verleden niet aan de regels hielden, kwam omdat ze de regels niet kenden. In samenwerking met Sportvisserij Nederland is een brochure in het Pools, Russisch, Duits en Engels ontwikkeld. Deze brochures zijn onder opsporingsambtenaren, politieagenten en verenigingscontroleurs uitgedeeld en aan de waterkant verspreid. Tevens is de Poolse brochure bij een Poolse gemeenschapshuis in Meterik neergelegd. Alle inspanningen om de buitenlandse sportvisser te informeren, hebben er toe geleid dat er steeds minder buitenlandse sportvissers zonder visdocumenten vissen en de regels overtreden. Het incalculerend vissen en het misschien daarbij tegen de lamp lopen, wordt door een kleine groep buitenlandse sportvissers toch nog toegepast. Gelukkig geven cijfers aan dat deze groep steeds kleiner wordt.

Door de jarenlange ervaring herkent de Groene Brigade vaak al aan het gedrag van een sportvisser of een controle nodig is. Vaak blijkt dat hun verwachting klopt en dat er genoeg aanleiding is om de desbetreffende sportvisser te controleren. Vanaf de zomer 2010 tot eind augustus 2011 zijn 640 sportvissers gecontroleerd. Daarbij zijn bijna 175 bekeuringen uitgeschreven. Dat is ruim een kwart van het aantal gecontroleerde sportvissers. Hieruit blijkt dat de Groene Brigade een goede inschatting maakt of er al dan niet gecontroleerd moet worden. In deze periode zijn namelijk veel meer sportvissers geobserveerd maar gaven ruim zeshonderd sportvissers aanleiding om gecontroleerd te worden.

Een punt van aandacht blijft de nachtvisserij, die door het wegvallen van de Wet Openlucht recreatie qua regelgeving zeer uiteen is gevallen. Dit heeft het er voor de sportvisser die wil nachtvisserij niet eenvoudiger op gemaakt wat wel en wat niet is toegestaan. Bij het wegvallen van de Wet Openlucht recreatie hebben de Limburgse gemeenten niet positief gereageerd op de oproep van Sportvisserij Limburg om eenvoudige regels ten aanzien van het nachtvisserij in de gemeentelijke lokale wetgeving Algemene Plaatselijke Verordening (APV) op te nemen. Dit had tot gevolg dat bijna iedere gemeente in Limburg het nachtelijk verblijf aan de waterkant anders heeft geregeld. Als vuistregel kan echter worden gehanteerd dat aan de Maas ten noorden van de monding van de Geul in de Grensmaas en de Maaskanalen het nachtvisserij het gehele jaar is toegestaan mits men zich niet in een natuurterrein bevindt. Als visattribuut is een 180° open onderkomen en een ligstoel en slaapzak toegestaan. Een sportvisser die in diepe slaap, in

een gesloten tent met een kooktoestel of barbecue wordt aangetroffen, wordt verbaliseerd. Tevens is streng gecontroleerd op de gesloten verklaring van de nachtelijke betreding van natuurterreinen.

Niet alleen sportvissers werden gecontroleerd. De Groene Brigade is ook actief op zoek naar visstropen met staande netten. Meerdere visstropers zijn door hun al op heterdaad betrapt. Ook werden netten uit het water gehaald. Zo kon half april, na een melding van een sportvisser via het meldnummer op de vuilwaterpas, een groep van drie stropers op heterdaad worden betrapt, nadat in de Asseltse Plassen een staand want uit het water was gehaald met een lengte van ruim 400 meter met daarin 300 kilo vis. In overleg met de Officier van Justitie, werd alles in beslag genomen en per persoon een boete opgelegd van € 1000,- en verbeurdverklaring van alle in beslag genomen visattributen. Omdat de boete direct betaald moest worden, is een familielid opgeroepen om de totale boete van € 3.000,- te komen voldoen.

Voorts is van de zijde van een aantal verenigingscontroleurs gesignaleerd dat veel overlast werd veroorzaakt door vissers binnen 75 meter onder de stuw bij Linne en in of bij de vistrap aldaar. Dit heeft geleid tot intensieve patrouillering door genoemde controleurs in samenwerking met politie en Groene Brigade teneinde deze onacceptabele situatie(s) te doen beëindigen. Als regelmatig terugkerend probleem kan worden genoemd het vissen met de kleine VISpas op of aan wateren waar dit niet is toegestaan. Gebleken is dat dit mede is toe te wijzen aan de foutieve informatie die op verkooppunten dienaangaande wordt gegeven, waardoor de afnemers ervan uitgaan dat met deze pas in alle wateren mag worden gevestigd. Sportvisserij Limburg zal dan ook in 2012 voor bedoelde verkopers een bijeenkomst organiseren waarin aangaande de uitgifte van de kleine VISpas de noodzakelijke voorlichting zal worden gegeven. Verder zijn relatief veel overtredingen geconstateerd tegen het verbod op het vissen na zonsondergang met boten op de Maasplassen, waaruit aangaande dit laatste kan worden geconcludeerd dat de desbetreffende vissers weliswaar een vergunning voor de Maasplassen in hun

bezit hebben, doch de daarin gestelde voorwaarden niet of nauwelijks raadplegen.

Verder is dit jaar aandacht geschonken aan de controle op visdocumenten bij wedstrijden. Zulks naar aanleiding van een door de federatiecontroleur vorig jaar uitgevoerde controle, waarbij geconstateerd werd dat circa 20% van de deelnemers aan de betreffende wedstrijd (voornamelijk buitenlandse sportvissers) niet in het bezit was van de vereiste visdocumenten. Omdat de wedstrijden in de regel in de weekeinden plaats vinden en ervan uitgaande dat de bezetting van de controlerende instanties (Groene Brigade en politie) dan vrij beperkt is, is het vermoeden ontstaan dat er door de organiserende vereniging niet afdoende op wordt gelet dat iedere deelnemer in het bezit is van de juiste vergunning(en). Evenals dit jaar zullen ook voor het komende jaar een viertal wedstrijden worden aangemerkt als "controleobject".

Na vijf jaar inzet van de Groene Brigade op het gebied van de Visserijwet handhaving kan geconcludeerd worden dat deze opsporingsambtenaren zeer nuttig werk hebben verricht en dat de preventieve werking van de handhaving zeer goed werkt. Sportvissers hebben hun visserijdocumenten steeds beter in orde en grote visstropen konden voortijdig worden gestopt. Sportvisserij Limburg is al vijf jaar op rij een verbintenis aangegaan met de Groene Brigade, waardoor extra aandacht aan de Visserijwet handhaving kon worden besteed. Gezien de successen van de afgelopen jaren is deze publiek private samenwerking tussen de provinciale overheid en de Limburgse sportvisserij zeer geslaagd te noemen.

Tenslotte kan nog worden vermeld dat door Sportvisserij Nederland onder meer vanwege de voorgenomen wijzigingen van de Visserijwet in 2012 in het hele land opfrisavonden zullen worden gehouden voor verenigingscontroleurs en BOA's.

3. Wedstrijden

Informatief jaarverslag Projectgroep Wedstrijden

De samenstelling van de projectgroep wedstrijden onderging in het verslagjaar nogal wat verandering. Bureau-medewerkster mevrouw Lianne Vergoossen-Cox (secretaresse van de projectgroep) nam ontslag bij Sportvisserij Limburg en haar plaats werd opgevuld door mevrouw Jolanda Coolen.

De oproep op de federatieve website voor aanvulling van de projectgroep had ook succes. Door het aanmelden van Frank Vossen (lid van HSV Leudal) en Kees Kneppers (lid van HSV De Stuwkanters, Belfeld) werd het beoogde aantal van in totaal 7 projectgroepleden behaald. Met dit aantal is voldoende mankracht aanwezig om de organisatie van de selectiewedstrijden en nog wat bijkomende activiteiten naar behoren uit te voeren.

In het verslagjaar werd voor de eerste maal een gewijzigd systeem gehanteerd met betrekking tot de wedstrijdcontrole. De in het verleden gehanteerde regel dat bij een bepaald aantal deelnemers de betreffende vereniging controleurs diende te leveren werd afgeschaft en daarvoor in de plaats werd een jurylid per vak belast met controle waarbij de nummers 1 en 2 van elk vak (onder toezicht van het jurylid) belast werden met het wegen van de vangsten van de deelnemers in het betreffend vak. Dit systeem werkte naar volle tevredenheid, waarbij gesteld moet worden dat de projectgroep streeft naar de inzet van professionele controleurs, die middels Sportvisserij Nederland en de federatie

voor dit werk zullen worden opgeleid. Een oproep aan de verenigingen binnen de federatie heeft nog niet voldoende resultaat opgeleverd, maar de hoop bestaat in 2012 een aanvang te kunnen maken met deze opleiding tot wedstrijdcontroleur.

Voor de toekomst zullen deze wedstrijdcontroleurs ook worden ingezet bij de vele nationale en internationale wedstrijden die aan het Lateraalkanaal Linne-Buggenum zullen plaatsvinden.

In het verslagjaar werd hard gewerkt aan het operationeel maken van de wedstrijdmodule.

Een module, die de verenigingen de gelegenheid biedt geplande wedstrijden aan het Julianakanaal, Lateraalkanaal en de Maas automatisch aan te vragen bij de federatie. De bedoeling was deze module op 1 januari 2012 open te stellen. Echter door wat onvoorziene omstandigheden is dit met een maand vertraagd, zodat eenieder op 1 februari 2012 hierover kan beschikken.

Het voordeel van deze wedstrijdmodule moet worden gezocht in een snellere administratieve afwikkeling van de aanvraag en meer overzicht in het totaal aan aanvragen.

De in het verslagjaar georganiseerde selectiewedstrijden verliepen naar tevredenheid. Niet dat alles perfect was, maar bij een dergelijke uitgebreide organisatie gebeurt dat af en toe.

Het aantal deelnemers aan de wedstrijden bleef ongeveer gelijk met voorgaande jaren.

Als extra activiteit ging de gedachte van de projectgroep uit naar het organiseren van een koppelwedstrijd, die voor 15 oktober 2011 aan het Lateraalkanaal Linne-Buggenum stond gepland.

Echter door de geringe aanmelding (een minimum aantal van 15 koppels bleek niet haalbaar) werd deze wedstrijd afgeblazen.

De selectiewedstrijd senioren en korpsen vond plaats op zaterdag, 14 mei 2011 aan het Lateraalkanaal Linne-Buggenum. In totaal werden 92 inschrijvingen ontvangen voor deze wedstrijd, waaronder 13 korpsen (65 deelnemers).

Uitslag individuele wedstrijd

1. Hans Vissers
HSV De Noordervaart, Meijel
2. Daniël Welzen
HSV Leudal
3. Jos Smeets
HSV Strijthagen, Landgraaf

Uitslag korpswedstrijd

1. HSV St. Petrus, Linne
2. HSV De Noordervaart, Meijel
3. HSV Leudal

De selectiewedstrijd Jeugd categorie A, B en C werd gehouden aan visvijver Meezenbroek, in beheer bij HSV De Edelkarper te Heerlen. Door de jeugd in 3 categorieën te verdelen, vond er nogal een verschuiving plaats in het aantal aanmeldingen ten opzichte van de afgelopen jaren.

Zo kende de categorie A de minste inschrijvingen (8 deelnemers) terwijl de categorie B (13 deelnemers) kende en de categorie C (14 deelnemers).

De wedstrijd kende een prima verloop mede door de hulp van de organiserende hengelsportvereniging. Een woord van dank aan deze vereniging is hier dan ook op zijn plaats.

Uitslag Junioren categorie A

1. Maurice de Wit
HSV De Ruisvoorn, Helden
2. Danny Flipsen
HSV De Noordervaart, Meijel
3. Dion Gommans
HSV De Ruisvoorn, Helden

Uitslag Junioren categorie B

1. Stan van Dijk
HSV De Stuwkanters, Belfeld
2. Davy Kluthausen
HSV De Stuwkanters, Belfeld
3. Thom Beurskens
HSV De Stuwkanters, Belfeld

Uitslag Junioren categorie C

1. Dirk Joosten
HSV De Stuwkanters, Belfeld
2. Ken Rutten
HSV 't Voorntje, Grubbenvorst
3. Micah Trines
HSV De Ruisvoorn, Helden

Onder prima weersomstandigheden vond de selectiewedstrijd Feeder plaats op 2 juli 2011 aan de Maas te Maasbracht.

De deelname viel wat tegen ten opzichte van het afgelopen jaar. Wellicht dat het opheffen van de vrije hengel, en deze wedstrijd uitsluitend te beperken tot de feederhengel, daar debet aan is. Mochten we vorig jaar nog 76 deelnemers verwelkomen, dit jaar bleef dit beperkt tot 54 personen.

Uitslag Feeder

1. Peter Janssen
HSV Heksenberg, Heerlen
2. Harie Smeets
HSV De Vrolijke Hengelaars, Berg a/d Maas
3. Thei Koppes
HSV St. Petrus, Leeuwen-Roermond

4. Adviezen en begeleiding

Proef weren aalscholvers afgerond

Voor veel hengelsportverenigingen is het een 'open deur' dat de aalscholverpopulatie de laatste decennia aanmerkelijk is verhoogd en met die toename ook de impact op met name afgesloten visvijvers sterk is toegenomen. Vanaf 2009 heeft Sportvisserij Limburg u geïnformeerd over de maatregelen en proeven om de predatie van aalscholvers op afgesloten visvijvers te reduceren. Drie verschillende oplossingen zijn in de praktijk door Sportvisserij Limburg en Sportvisserij Nederland uitgetest. De drie methoden om de aalscholverpredatie te verminderen die getest zijn, zijn de Cormoshop die orkageluiden produceert, het plaatsen van onderwaterkooien die extra dekking geven en de uitzet van minder predatiegevoelige kruiskarpers.

De Cormoshop

Dit is een apparaat dat met een onderwater luidsprekersysteem het geluid van een orka simuleert waarvoor aalscholvers van nature grote angst hebben. De veronderstelling is dat aalscholvers van oorsprong op zee de orka als enige natuurlijke vijand hadden. Het vluchtgedrag voor orka's is eeuwenlang van generatie op generatie overgebracht en heeft er toe geleid dat het vluchtgedrag in het autonoom zenuwstelsel is vastgelegd. Het autonome zenuwstelsel, ook vegetatieve of viscerale zenuwstelsel geheten, is het deel van het perifere zenuwstelsel dat een groot aantal onbewust plaatsvindende functies reguleert. De genetische angst voor orka's is dusdanig vastgelegd, dat aalscholvers automatisch een schrikreactie

vertonen voor het geluid van orka's. Daar tegenover staat dat aalscholvers die eeuwenlang op de zoete wateren van het vaste land van Europa foerageerden, wellicht de schrikreactie niet meer vertonen omdat het specifiek reageren op het geluid van orka's al die eeuwen niet meer aan de orde was.

De proeven van de afgelopen twee jaren hebben uitgewezen dat 75% van de aalscholvers een reactie vertonen op het orkageluid. Een kwart van de aalscholvers geeft geen reactie. Van de aalscholvers die wel een reactie vertonen, vliegt 50% direct weg en de overige 25% duikt nog meerdere keren en vliegt weg na enkele minder succesvolle duiken. Daarmee is aangetoond dat de Cormoshop deels effectief de aalscholvers weert, maar dat het geen definitieve oplossing biedt tegen de aalscholverpredatie.

Aalscholvers weren met gaaskooien

Uit Engels onderzoek is gebleken dat kunstmatige structuren in de vorm van kooien van schapengaas, geplaatst in een visvijver, een reductie geven van de predatie door aalscholvers, doordat vluchtende en schuilende vissen hierin een veilig heenkomen kunnen vinden. In 2010 is gestart met een proef bij vier visvijvercomplexen met het plaatsen van deze gaaskooien. Om de werking van de gaaskooien te kunnen aantonen, is voor en na het plaatsen in de opeenvolgende winters de visstand bemonsterd. De eerste resultaten gaven aan dat er meer kleine vissen en mondjesmaat ook weer wat grotere vangbare vissen zijn aangetroffen. Een onverwacht bijkomend effect was dat sportvissers die in de buurt van de gaaskooien gingen vissen meer vis gingen vangen. Mede gebaseerd op deze eerste positieve resultaten heeft Sportvisserij Nederland besloten om het plaatsen van gaaskooien in visvijvers te gaan stimuleren. Sportvisserij Nederland geeft subsidie op de aanschaf van de materialen.

Uitzet van kruiskarper

Als laatste proef om aalscholvers te weren is gestart met de uitzet van kruiskarpers die minder predatiegevoelig zijn. De kruiskarper is een kruising (hybride) tussen een schubkarper en een gibel (wilde goudvis), twee vissoorten die in Nederland voorkomen. De kruiskarper heeft dan ook kenmerken

van zowel de gibel als de karper. Kruiskarpers hebben vaak de bouw van een gibel en de (relatief) kleine bekdraden van de karper. Kruiskarpers zijn onvruchtbaar en planten zich dus niet voort. Dat heeft als voordeel dat het aanwezige bestand zeer goed in de hand gehouden kan worden. Net als ander hybriden, zoals muilezels, is de kruiskarper een zeer sterke variëteit. Door hun grove bouw en zijn bewegelijkheid is de kruiskarper voor de aalscholver geen aantrekkelijke prooivis. Wordt de kruiskarper toch 'aangepikt' door een aalscholver verloopt het herstel snel vanwege het feit dat het een sterke variëteit is.

De proeven op verschillende vijvers in Limburg bevestigen de hiervoor beschreven eigenschappen van deze vissoort. De aalscholver predeert bijna niet op de kruiskarper en de enkele verwonde kruiskarpers herstellen snel. Het gevolg hiervan is dat de aalscholver op wateren waar de kruiskarper is uitgezet niet snel succesvol is en dus vervolgens het water met kruiskarpers de volgende dag eerder zal mijden. Daarnaast blijkt dat de kruiskarper heel goed vangbaar is, waardoor het een welkome aanvulling is op het bestaande visbestand. Sportvissers die vissen in de viswateren waar de kruiskarper is uitgezet, zijn enthousiast over deze attractieve en goed vangbare vissoort.

Proeven afgerond

Na twee jaar testen met de drie oplossingsmogelijkheden is geconcludeerd dat elke methode voor een deel werkt. Geen van de methodes geeft een definitieve oplossing voor de aalscholverpredatie. Wel is geconcludeerd dat bij de combinatie van

twee methodes, de bezoeken van aalscholers op de visvijvers sterk afnemen. De eindconclusie is dan ook dat het weren van aalscholers een intensieve inzet van de hengelsportvereniging vergt en dat de combinatie van de uitzet van kruiskarper met of de orkageluiden of het plaatsen van gaaskooien aantoonbaar effect heeft op afname van het aantal aalscholers dat predeert op visvijvers.

Het geheel heeft er toe geleid dat aangesloten verenigingen gebruik kunnen maken van de inzet van de Cormoshop, adviezen kunnen krijgen voor het plaatsen van gaaskooien en een deel van de aanschafkosten krijgen gesubsidieerd en via de federatie gesubsidieerde kruiskarper geleverd kunnen krijgen.

Voor het aalscholverproject is twee jaar geleden subsidie bij de Provincie Limburg aangevraagd. Als afsluiting van het project zijn de resultaten van het project aan de Provincie Limburg verstuurd met het verzoek om de aankoop van de twee Cormoshops te subsidiëren.

Uitzet kweekvis

Veel Limburgse hengelsportverenigingen hebben een eigen afgesloten viswater tot hun beschikking. Bijna zeventig van de honderdvijftien aangesloten hengelsportverenigingen beheren een eigen viswater. De variatie van de accommodaties is groot. Zo zijn er verenigingen die over intensief beheerde visvijvers beschikken met een stenen clubgebouw op het vijvercomplex en er zijn verenigingen die heel extensief beviste natuurplassen tot hun beschikking hebben. Om een goed vangbare visstand te houden of te ontwikkelen, is het voor verenigingen over het algemeen noodzakelijk om vis uit te zetten. Die noodzaak ontstaat, omdat de hengeldruk op visvijvers hoog is. Een zichzelf in stand houdende visstand kan geen hoge hengeldruk aan, vandaar dat het uitzetten van vis nagenoeg altijd noodzakelijk is. Door het grote aantal visvijvers binnen het werkgebied van Sportvisserij Limburg is er een grote behoefte aan vis die in deze visvijvers worden uitgezet om de visstand in deze visvijver op peil te houden. Veel van deze witvis is afkomstig uit 'wildvang' van de grote rivieren. De witvis die uit de grote rivieren komt, gedijt zeer

slecht in afgesloten niet stromende wateren en 80% van deze vis sterft in de loop van het groeiseizoen. Tevens neemt, door het wegvangen van witvis op de grote rivieren, de bezetting aan witvis op de rivieren nog verder af.

Al eerder is gemeld dat het aalscholverproject heeft aangetoond dat de kruiskarper een vissoort is die minder predatiegevoelig is en daarnaast betreft dit een sportvis die ook zeer goed met de vaste hengel te vangen is. De kruiskarper is minder gevoelig voor sterfte tijdens transport en sterfte door de uitzettingshandelingen. Daarnaast past de kruiskarper zich snel aan de leefomgeving in visvijvers. Uit een kleine enquête in 2011 onder de verenigingen waar de kruiskarpers zijn uitgezet, bleek dat deze positief zijn over deze kweekvis, die – mits minimaal 30 cm groot bij uitzetting – goed bestand is tegen aalscholverpredatie. Daarmee is nogmaals aangetoond dat de uitzet van deze vissoort een lange termijn oplossing voor een aanvulling op de visstand in de visvijvers is.

Met de uitzet van blankvoorn uit gecontroleerde kweek is in 2011 een aantal proefuitzettingen geweest om te bezien of deze gekweekte blankvoorn als aanvulling kan dienen op de negatieve effecten van de aalscholverpredatie op blankvoorn. Uit de hiervoor aangehaalde enquête blijkt eveneens dat de proefuitzettingen van blankvoorn ook positief hebben uitgepakt. Dit heeft Sportvisserij Limburg doen besluiten om de uitzet van gekweekte blankvoorn en mogelijk brasem en zeelt verder middels een subsidietraject te stimuleren, waardoor de uitzet van vis uit wildvang zal afnemen. Hoe meer verenigingen de voordelen van de uitzet van gekweekte vis gaan ervaren, hoe meer vraag er zal komen naar

gekweekte vis. Het bijkomend voordeel is dat er minder vraag zal komen voor de vis afkomstig uit wildvang. Vanaf het winterseizoen 2011 hebben de eerste uitzettingen van kweekvis plaatsgevonden in het gebied van Sportvisserij Limburg. In totaal is 2.850 kg kruiskarper en 1000 kg blankvoorn uitgezet.

Meervalonderzoek in de Limburgse Maas

Er zwemt weer Europese meerval rond in de Nederlandse rivieren, hetgeen bij de meeste sportvissers bekend is. De laatste jaren worden op internet foto's geplaatst van in Nederland gevangen meervallen. Een groot deel van die meldingen is afkomstig van Limburgse sportvissers. Om meer te weten te komen over de levenswijze van deze bijzondere vissoort is in 2011 een onderzoek gestart naar het paai- en opgroergedrag en het foerageergedrag. Sportvisserij Nederland heeft sinds enkele jaren onderzoek verricht naar het voorkomen en het gedrag van de Europese meervallen in Nederland. Niet alleen uit dit onderzoek maar ook door meldingen van individuele sportvissers die hun gevangen meerval hebben gemeld bij het meervalmeldpunt via de website www.vangstenregistratie.nl komen er gegevens over de meerval binnen.

Met deze gegevens kan Sportvisserij Nederland onder meer de populatieopbouw en -omvang en de verspreiding van de Nederlandse meerval achterhalen, om zo meer te weten te komen over deze mysterieuze vissoort. Dat ze zich in onze wateren ophouden en dat ze zich hier in ons land voortplanten, is inmiddels zeker, toch zijn er nog vele onbeantwoorde vragen omtrent deze vissoort. Waar, wanneer en onder welke omstandigheden paaien ze?

Hoe overleven ze de koude Nederlandse winters? Vragen die zo mogelijk met dit onderzoek worden beantwoord.

Een andere belangrijke reden voor dit onderzoek was het verkrijgen van meer bewijsmateriaal dat de meerval in Nederland niet meer in de Natuurbeschermingswet behoort, maar dat de vis in de Visserijwet kan worden opgenomen, zodat iedereen er op kan vissen. De visserij op meerval in Nederland is tot het moment dat de vis in de Visserijwet komt, verboden voor zowel de beroeps- als de sportvisserij.

Kennis over de Europese meerval (Siluris Glanis)

De Europese meerval is de grootste zoetwatervis die in Europa voorkomt en kan een lengte bereiken van maximaal 2,5 meter en een gewicht tot over de 100 kilo. De vis leeft in meren en plassen en in de benedenlopen van grote rivieren. Het meervalhabitat moet genoeg schuilgelegenheid bieden, bijvoorbeeld in de vorm van diepe gaten, boomstronken en overhangende oevers waar de vissen zich overdag kunnen verstoppen. De meerval is een nachtelijke rover. Hij is lichtschiem en overdag houdt hij zich meestal op nabij de bodem op een vaste rustplaats in holten of op andere donkere plekken. Jonge meervallen leven vaak in groepjes. Van de grotere, volwassen dieren is bekend dat ze meer een solitair leven leiden. In ieder geval is hij de grootste roofvissoort in onze wateren.

Lange tijd is gedacht dat de meerval in de Middeleeuwen in Nederland als eetbare vis is geïntroduceerd door monniken. Uit opgravingen van botresten is echter gebleken dat de Europese meerval meer dan 2.000 jaar geleden al in onze streken voorkwam. In het verleden werden meervallen bijna alleen in het Haarlemmermeergebied en omgeving aangetroffen. De Europese meerval was destijds een zeldzame soort in Nederland en zodoende ook beschermd in de Flora- en Faunawet. Sinds de jaren negentig van de vorige eeuw neemt het aantal meervallen weer toe, ondermeer door uitzettingen en ontsnappingen, maar zeker ook door een succesvolle voortplanting in de Nederlandse wateren. Mogelijk komt dit door de toegenomen watertemperatuur.

Hoe en wat is er onderzocht

Het hoofddoel van het onderzoek was het vangen en merken van de Europese meerval om vervolgens het gedrag van de meerval te kunnen volgen. Als locatie voor het onderzoek is gekozen voor het Maas-stuwpannd Roermond, tussen de stuw te Linne en Roermond. Dit vanwege de uitgebreide meervalpopulatie op dit deel van de Maas en het feit dat het in principe een beperkt stuk rivier is, ingeklemd tussen twee stuwen. Dit maakte het volgen van de meervallen eenvoudiger. Wel kon de meerval zich over de aangesloten grindgaten verplaatsen, maar ook hier konden ze getraceerd worden.

Het onderzoek is na een half jaar voorbereiding gestart in juni 2011, waarbij medewerkers van Sportvisserij Nederland zijn begonnen met het van transponders en floytags voorzien van meervallen. Floytags zijn kleine rode merkjes die op de rug van de meerval zijn bevestigd. Ze dienen ter uitwendige herkenning van de 'onderzoeksvissen'. Op de floytag staat een visgerelateerd nummer en een telefoonnummer. De vissen met transponders zijn met behulp van vaststaande en draagbare apparatuur opgespoord, om zo hun trekgedrag en dag- en nachtritme te weten te komen. Hiervoor zijn de meervallen enkele weken lang dagelijks gevolgd worden door twee studenten van de Sportvisacademie in Alkmaar.

Ook stonden er op enkele vaste locaties in de Maas hydrofoons. Met deze hydrofoons werd net als de draagbare apparatuur het signaal dat afgegeven wordt door de transponders opgevangen. Zodra een van transponder voorziene meerval langs een van de hydrofoons zwemt, wordt dit in het apparaat opgeslagen. De gegevens zijn periodiek uitgelezen om een zo goed mogelijk beeld te krijgen van het migratiegedrag.

Het onderzoek heeft het gehele tweede deel van 2011 plaatsgevonden. De gegevens van de inventarisatie zijn nog niet uitgewerkt. Wel heeft een grove eerste inschatting plaatsgevonden of er voldoende gegevens zijn gegenereerd om gedegen uitspraken te kunnen doen. Daaruit bleek dat om gefundeerde uitspraken te kunnen doen een vervolgonderzoek in 2012 op hetzelfde traject nodig is. Sportvisserij Nederland heeft dan ook aangegeven het meervalonderzoek in 2012 te continueren.

Vissen in de Venlose viswateren

Vanaf eind 2007 heeft Sportvisserij Limburg overleg gepleegd met de gemeente Venlo om het visrecht van een aantal Venlose viswateren te huren. Dit moeizaam en met veel tegenslagen verlopen proces heeft er uiteindelijk toe geleid dat in januari 2011 uiteindelijk de huurovereenkomst is goedgekeurd door de Kamer voor de Binnenvisserij.

De lange duur van het tot stand komen van de huurovereenkomst had meerdere oorzaken. Zo heeft het proces vertraging opgelopen doordat er een interne reorganisatie binnen de gemeente Venlo plaatsvond. Ook bleek dat een van de bestaande taludtrappen in de haven Groot Boller was afgebroken zonder medeweten van collega-ambtenaren. Te lang en leste bleek dat de verantwoordelijk havenambtenaar niets zag in de plannen dat in de haven een wedstrijdparcours zou worden ontwikkeld. Vervolgens bleek dat de nieuw aangelegde taludtrap op een andere plek was komen te liggen en waren hierin vereenvoudigingen aangebracht waardoor de bruikbaarheid voor een sportvisser niet meer optimaal is. Omdat de oever van het bevisbare deel van de haven zwaar begroeid was met bomen en struiken en ernstig vervuild bleek met drijfvuil, hebben leden van enkele Venlose verenigingen aan snoei- en opruimwerkzaamheden meegewerkt.

De federatie heeft de aanpassingen en veranderingen die door de gemeente Venlo werden aangebracht, geaccepteerd. De keerzijde zou betekenen dat er geen huurovereenkomst zou worden opgemaakt en er dus weinig tot niets voor de hengelsport zou worden gerealiseerd.

Het resultaat is dat vijf stadswateren vanaf eind januari aan Sportvisserij Limburg zijn verhuurd. Het betreft een vijftal stadswateren. De federatie heeft vervolgens, via de Venlose hengelsportverenigingen, de leden sportvissers in het bezit gesteld van een stadsvergunning. Vanaf 2012 zal de haven Groot Boller in de Landelijke Lijst van Viswateren worden opgenomen en de overige stadswatervedvergunningen komen dan in de verenigingslijsten te staan.

Dikkop-elritts met een vervelende bacterie

Eind juni 2011 kwam de melding van een sportvisser uit Maastricht op kantoor binnen dat deze sportvisser meerdere dikkop-elrittsen had gevangen in een van de Dousbergvijvers. Deze exoot uit Noord-Amerika is in de aquariumhandel bekend als de goud-elritts. Aquariumhouders die de visjes 'zat' zijn en het niet over hun hart krijgen om ze te doden, zetten ze dan levend uit. Vandaar dat de dikkop-elritts in een van de twee Dousbergvijvers werd aangetroffen.

Op zich vormt deze dikkop-elritts geen bedreiging voor de aanwezige visstand. Echter het zeer vervelende van de dikkop-elritts is dat deze visjes een bacterie (enterobacterie *Yersinia ruckeri*) bij zich kunnen dragen die schadelijk kan zijn voor andere vissoorten. Aal, zeelt, voorn, andere karperachtigen en zalmachtigen kunnen door de bacterie de ziekte Enteric Redmouth Disease (ERD) oplopen. ERD veroorzaakt bloedingen aan weefsels, waaraan de vis vervolgens sterft. Vooral zalmachtigen zijn gevoelig voor deze ziekte.

Na de melding bij Sportvisserij Limburg van de vangst van de dikkop-elritts is veel in het werk gesteld om er achter te komen of de dikkop-elritts uit de Dousbergvijver drager was van de ziekteverwekkende bacterie. Zou dat het geval zijn geweest, zou onmiddellijk alle vis in die betreffende vijver geruimd moeten worden om de infectiebron te vernietigen. Daarbij zou dan alle water gefilterd afgepompt moeten worden en zou vervolgens alle vis weggevangen en vernietigd moeten worden. Om er dan volledig zeker van te zijn dat de bacterie niet op amfibieën of larven zou overleven, zou een langere tijd van volledige drooglegging moeten volgen.

Met de inzet van plaatselijke sportvissers en Sportvisserij Nederland zijn vervolgens meerdere dikkop-elrittsen gevangen en voor analyse naar het

laboratorium Vis- en Schelpdierziekten in Lelystad gebracht. Onderzoek wees uit dat de aangeleverde vissen de gevreesde bacterie niet bij zich droegen. Het is echter niet zeker dat alle vissen in de vijver vrij zijn van de betreffende bacterie. Na overleg met de gemeente en het waterschap werd door deze instanties geconcludeerd dat kans op de aanwezigheid van de bacterie niet was aangetoond waardoor de ruiming van vis en het droogleggen van de vijver niet aan de orde was.

Vergunning waterkrachtcentrale Borgharen nietig verklaard

In 2010 is de georganiseerde sportvisserij in beroep gegaan tegen een aantal verleende vergunningen ter voorbereiding van de mogelijke bouw van een waterkrachtcentrale in de stuw bij Borgharen. Tegen de Waterwetvergunning die was verleend door Rijkswaterstaat is bij de rechtbank in Maastricht en vervolgens bij de Raad van State beroep aangetekend. Tegen de door de Provincie Limburg verleende Natuurbeschermingswetvergunning is rechtstreeks beroep aangetekend bij de Raad van State.

De rechtszaak tegen de Waterwetvergunning van Rijkswaterstaat heeft in het voorjaar 2011 in eerste instantie gediend bij de rechtbank in Maastricht. De hoofdreden om tegen deze vergunningverlening in beroep te gaan was, dat de initiatiefnemer voor de bouw van de waterkrachtcentrale een niet functioneel visgeleidingssysteem voorstelde. Dit visgeleidingssysteem zou ervoor moeten zorgen dat stroomafwaarts migrerende vissen niet door de turbine zwemmen en daarbij worden beschadigd of direct gedood. Met de plaatselijke hengelsportvereniging Visstand Verbetering Maas en Sportvisserij Nederland is het verweerschrift opgesteld en bij de rechtbank ingediend. Na een inhoudelijke en juridische toets heeft de rechtbank in Maastricht de Waterwetvergunning nietig verklaard. De hoofdmotivatie van de rechter om de Waterwetvergunning te weigeren was, dat

niet gegarandeerd kan worden dat de door de initiatiefnemer voorgestelde visgeleiding gaat werken. Door de nietigverklaring van deze vergunning, mocht de initiatiefnemer de bouw van de waterkrachtcentrale niet starten. De bouw van een waterkrachtcentrale bij Borgharen was daarmee nog niet definitief van de baan, omdat tegen de uitspraak van de Maastrichtse rechter beroep aangetekend werd bij de Raad van State door de initiatiefnemer. Aansluitend daaraan hebben de samenwerkende sportvisserijorganisaties ook beroep aangetekend bij de Raad van State om zo betrokken te blijven bij het juridische steekspel. Half december 2011 diende bij de Raad van State dit hoger beroep. Een uitspraak van deze zitting wordt in het voorjaar van 2012 verwacht.

Niet alleen deze zaak in deze kwestie heeft gediend bij de Raad van State. Half augustus 2011 diende tevens het door de samenwerkende sportvisserijorganisaties ingestelde beroep bij de Raad van State tegen de door de Provincie Limburg verleende Natuurbeschermingswetvergunning. Ook hier richtte de discussie zich op de omvang van de vissterfte veroorzaakt door een waterkrachtcentrale. Tijdens de zitting bij de Raad van State kon de provincie het door de provincie geaccepteerd sterftcijfer van vissen die bij het passeren van een waterkrachtcentrale zullen sterven, niet onderbouwen. Deze omissie en enkele andere niet verklaarbare vergunningvoorschriften heeft de Raad van State half september 2011 doen besluiten om de Natuurbeschermingswet die door de Provincie was verleend te vernietigen.

Initiatieven voor het opwekken van stroom met behulp van waterkracht in de Maas is hiermee nog niet definitief van de baan. De vergunningen van de twee bestaande waterkrachtcentrales in Linne en Lith zullen na 20 jaar worden herzien, daarop zal de georganiseerde hengelsport in 2012 ook haar zienswijze geven. Bij de stuw Belfeld zijn initiatieven ontplooid om tot een visvriendelijkere waterkrachtcentrale te komen. Ook hierop zal een gezamenlijke zienswijze worden afgegeven. Alternatieve vormen van energiewinning met behulp van waterkracht blijven zich aandienen. Het is aan de georganiseerde hengelsport deze ontwikkelingen op de voet te blijven volgen en haar zienswijzen kenbaar te blijven maken.

5. Personalia, werkgroepen en projectgroepen

Federatiebestuur

De heer Hans Logtens sr.	Voorzitter (afgetreden tijdens ALV d.d. 27 mei 2011)
De heer Thijs Killaars	Secretaris (afgetreden tijdens ALV d.d. 27 mei 2011), vice-voorzitter vanaf juni 2011
De heer Piet Hanssen	Penningmeester (afgetreden tijdens ALV d.d. 27 mei 2011)
De heer Dieter Breuer	Bestuurslid
De heer Gerard Heijthuisen	Bestuurslid (gekozen als penningmeester tijdens ALV d.d. 27 mei 2011)
De heer André Reumkens	Bestuurslid (gekozen als secretaris tijdens ALV d.d. 27 mei 2011)

Arbitragecommissie

De heer Tjeu Cox
De heer Gerrit Haas
De heer Jan Jörissen
De heer Nico Lammers
De heer Jo Smeets

Decoratiecollege

De heer Thijs Killaars (vice-voorzitter Sportvisserij Limburg)
De heer André Reumkens (secretaris Sportvisserij Limburg)
De heer Jo Smeets (lid arbitragecommissie)
De heer Jef Lemmens (HSV De Geulforel, Valkenburg aan de Geul)
De heer Henny Martens (HSV De Vriendenkring, Velden)
Mevrouw Patricia Mariën-Koelen (secretariële ondersteuning)

Projectgroep Wedstrijden

De heer Thijs Killaars
De heer Gerrit Haas
De heer Albert Reuvers
De heer Joep Vissers
De heer Kees Kneppers (vanaf juli 2011)
De heer Frank Vossen (vanaf juli 2011)
Mevrouw Lianne Vergoossen-Cox (tot augustus 2011)
Mevrouw Jolanda Coolen-Oosterveen (vanaf september 2011)
Uitgifte wedstrijdvergunningen
De heer Dieter Breuer

Projectgroep Maasplassen

De heer Thijs Killaars
De heer André Reumkens
De heer Gerard Heijthuisen
De heer Coen Franssen
De heer Wim Geilen
De heer Wim Leerentveld
De heer Guus van der Nat
Mevrouw Patricia Mariën-Koelen (projectondersteuning)

Bureaumedewerkers

De heer Marc Budé	Beleidsmedewerker
Mevrouw Patricia Mariën-Koelen	Secretarieel administratief medewerker
Mevrouw Lianne Vergoossen-Cox	Financieel administratief medewerker (tot augustus 2011)
Mevrouw Jolanda Coolen-Oosterveen	Financieel administratief medewerker (vanaf april 2011)

Aantekeningen

sportvisserij
Limburg

Sportvisserij Limburg

Noordhoven 19a

6042 NW Roermond

Telefoonnummer: 0475-350053

E-mailadres: info@sportvisserijlimburg.nl

Website: www.sportvisserijlimburg.nl